

blev fastsat paa Lønningsloven, at efterkomme dette Krav, der maatte være et større Antal Lektorer. Man har derfor ved den første Udnævnelse af Lektorer—foruden at staa overfor det Hensyn, som man ønskede at tage, at man ikke skulde lade de hidtilværende Overlærere gaa ud, men gøre dem til Lektorer—staaet overfor det Spørgsmaal, at man med det ringe Antal, der var, har været nogenlunde forhindret i at kunne ansætte de virkelig kvalificerede Lærere som Lektorer. Vi haaber, at det ved senere Ændringer i Tjenestemandsløven skal kunne lykkes at faa ansat virkelig kyndige Første- eller Overlærere i de Hovedfag, som vedkommende Skole har, og det antager jeg ikke, Kommunerne kan have noget imod. Jeg tror i alt Fald ikke, Kommunerne kan være tjente med til sin Tid at undlade at følge, hvad der her gøres fra Statens Side, og hvis nogen vil forsvare det Standpunkt, at man i dette Lovforslag bør indføre den Bestemmelse, at Kommunerne paa dette Punkt skulde staa helt frit, tror jeg ikke, den vedkommende gavner de kommunale Gymnasier. Det vilde dog vistnok være heldigt, om der her blev et nogenlunde tilsvarende indbyrdes Forhold mellem Statens og Kommunernes Gymnasier.

Dette vil jeg ogsaa ønske maa ske med Hensyn til Spørgsmaalet om Overtimer, som har været fremført. Vi er i Ministeriet i Færd med at indskrænke Overtimernes Antal saa meget som muligt, eller i alt Fald at fastsætte et bestemt Antal Overtimer, som det kan tillades en Lærer at læse. Hvis man ikke kan faa fastsat et saadant bestemt Antal Overtimer, vil man komme til det, som har været et uheldigt Forhold i den tidligere Skoleordning: at disse Overtimer blev ligefrem et Slags Løntillæg til det, som Staten havde fastsat. Nogle Overtimer er man nødt til at have, dels fordi der kan indtræde Sygdomstilfælde, dels ogsaa fordi det ved visse Lejligheder kan være nødvendigt at udvide Undervisningen i et eller andet Fag; men de vil altsaa blive indskrænket saa meget som muligt.

Jeg skal i øvrigt være villig til at optage de fornødne Forhandlinger med et kommende Udvalg. Jeg mener ikke, at det foreliggende Lovforslag just skal være udtømmende, og jeg forstaar godt, at det vil være nødvendigt at forhandle om Tilvebringelse af nogenlunde ensartede Forhold for Statens og Kommunernes Gymnasier. Det vil nemlig være uheldigt, hvis ikke

det Princip, som Loven om Statens Tjenestemænd hævder: lige Løn for lige Arbejde, ogsaa følges i det heromhandlede Tilfælde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Søren Svendsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen, Tirsdag den 3. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden (sidste) Behandling af:*

Indstilling om Beslutning angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1917 —18.

2) *Anden (sidste) Behandling af:*

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

3) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ophævelse af Løbælder.

4) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidig Forøgelse af Græusegendarmetiet.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved København m. v.

6) *Første Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om rentefri Laan til vanskeligt stillede Privatbaner.

7) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af et nyt Departementschefs-Embede og et nyt Kontorchefs-Embede under Landbrugsministeriet.